

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

εὖ ὀλίγας ἡμέρας περατοῦται ἡ πρώτη περίοδος τῶν οἰωνοτήτων αὐτῶν ἀνακοινώσεών μου, ὧν τὴν τακτικὴν καὶ ἐπιμελῆ συνθεσὶν πολλὰκις διέκοψεν ἡ ἔκτατος κακοβουλία Ἑλλήνων δυστυχῶς ἀνδρῶν. Ὑπῆρξαν ἀτυχῶς ἄνθρωποι ἀπανθρώπως ἐκμεταλλευθέντες τὴν ἀπίστων ἀληθῶς διάδοσιν τοῦ ἀνάκου τούτου ἀναγνώσματος, ἐγὼ δὲ ἀθύμως πάντοτε υπέκυψα εἰς τὴν ταχίστην ἐκπλήρωσιν υποχρεώσεων, ἃς πολλαπλασιάσασαι κατέστησαν δυσβάστακτους αἱ καταχρῆσεις ἐκπεφυλισμένων ὄντων. Ἐχουσα τὴν φιλοτιμίαν διὰ τῶν εὐκρινεστέρων πάντοτε ἐχύσεων τῆς καρδίας μου ὃ ἀποφαίνωμαι περὶ οἰωνοτήτων ζητήματος, ὅπως δὲ ποτε σχετιζόμενου πρὸς τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν ἀνάγκας, ἤπιζον νὰ καταστήσω τὴν γωνίαν ταύτην τῆς Κλειοῦς παρήγορον τινὰ συγγεγραμμένων τῶν εὐρωπαϊκῶν προδίδων πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τῆς ἐσχάτως παρ' ἡμῶν ὀδυνηθείσης εὐομαινίστου δραστηριότητος καὶ φιλοκαλίας. Ἀλλὰ τὰς ἐλπίδας ταύτας ἐματαίωσε ξένη τις πρὸς τὴν ἰδικὴν Σου ἀντίληψιν δυσθυμία καὶ ἡλεκτρικὴ περὶ τὴν ἐργασίαν ταχυτῆς, μόνον δὲ ἀντιστάθμισμα τῶν κακῶν τούτων ἀπομένει μοι ἡ κατὰ τὸ ἐπερχόμενον ἔτος ἐξακολουθήσεις τῶν εἰρηνικῶν καθηκόντων μου. Τώρα ἀρκέσθητι, ἡ μᾶλλον ἔχε τὴν καρτερίαν ν' ἀνεχθῇς τὴν συγκλῶσιν τῶν ἐφεξῆς ἀσυγκλίστων.

Τὸ παράδοξον παρὰ τοῖς Σίναις ἔθιμον νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ποδῶν τῶν γυναικῶν τῶν λέγεται ὅτι ἔχει τὴν ἐξῆς ἀρχήν. Κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα ἐβασίλευεν ἐν Κίνα βασιλεὺς τις, ὀνομαζόμενος Τσού-Κούγκ. Οὗτος ἦτο σκληρὸς τύραννος καὶ εἶχε σύζυγον, ὀνόματι Τά-Κία, ἥτις ἦτο μέλλων δεσποτικὴ καὶ αὐστηρὰ παρὰ τὸν σύζυγόν της. Ἡ βασίλισσα αὕτη ἦτον ἐκτάκτως καλλονὴς, εἶχεν ὅμως πίδαας ἡρωστιασμένους, καὶ διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὸ σωματικὴν της ταύτην πύρρινον περιεκάλυπτε τοὺς πίδαας της διὰ διαφόρων περιδέσμων καὶ κατόπιν ἐφόρει μικρὰ πέδιλα. Αἱ κυρίαί της αὐτῆς ἡκολούθησαν μετὰ μικρὸν τὸ παράδειγμα της καὶ οὕτω μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἐξηκολούθησε νὰ διατηρῆται ἡ ἀλλόκοτος αὕτη συνήθεια. Tout comme chez nous, λέγουσιν οἱ Γάλλοι, καὶ νομίζω ὅτι ἔχουν δίκαιον, διότι πολλὰ νωτοεριστικὰ μωρίαί της ἐσπερίας ὁμοίαν ἔχουσιν τὴν ἀρχήν, οὐχὶ δὲ διάφορον καὶ τὸ τέλος.

Μεγίστην ἐπίδοσιν προσεκτικῆτος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ ἐμπόριον τῶν ἀνθρωπίνων τριχῶν. Πρὸ πάντων ἡ Γαλλία καὶ αἱ βόρειαι τῆς Γερμανίας ἐπαρχίαι πληροῦσι τὰς ἐμπορικὰς ἀγορὰς διὰ τριχῶν τῆς ἀνθρωπίνης κεφαλῆς, ἐκτὸς δ' αὐτῶν καὶ ἡ Ῥωσσία καὶ τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Αὐστρία καθ' ἑκάστην ἐξάγουσι μεγάλα ποσὰ τριχῶν τῆς ἀνθρωπίνης κόμης. Τοιαῦται εἰσάγονται προσέτι εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰνδίας. Αἱ λεπτόταται τρίχες προέρχονται ἐκ Γαλλίας, ἐν ᾧ αἱ βόρειαι χῶραι ἐξάγουσι μᾶλλον ξανθὰς καὶ χρυσόχρους, ἡ δὲ Ἰταλία διακρίνεται ἐπὶ τῇ παραγωγῇ μακρῶν καὶ μελανῶν τριχῶν. Ἡ τιμὴ αὐτῶν ὀρίζεται πάντοτε κατὰ τὸ ποῖόν, τὸ μήκος καὶ τὸ χρῶμα τοῦ ἐμπορεύματος, ἀνέρχεται δὲ ἀπὸ 20 μέχρι 80 φράγκων καὶ ἐπὶ περιπλέον τὴν λίτραν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ τιμὴ διὰ τὰς μετρίας τῶν τριχῶν ποιότητος κυμαίνεται μεταξὺ 4 καὶ 30 σελινίων, φθάνει ὅμως ἐνίοτε καὶ τὸ ποσὸν τῶν 4 ἀγγλικῶν λιρῶν τὴν λίτραν. Ἐν Ἀμερικῇ αἱ τρίχες πωλοῦνται ἀντὶ 6 ἑκατοστῶν τὴν οὐγγίαν. Τὸ κατὰ μέσον ὅρον βάρους μιᾶς γαλλικῆς πλεξίδος τριχῶν εἶνε 10, μιᾶς ἰταλικῆς 12 καὶ μιᾶς γερμανικῆς 20 σιτάρια. Ἐν τούτοις αἱ γερμανικαὶ τρίχες ἔχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χρῶμα ἐλευθέρων καὶ εἶνε κακῆς ποιότητος, δι' ὃ καὶ συνήθως, διὰ νὰ πωληθῶσιν εὐκολώτερον, ἀναμιγνύονται μετὰ τῶν γαλλικῶν. Αἶαν ἀξιοσημειώτων εἶνε ὅμως ὅτι εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν τριχῶν ἡ βίς διαδραματίζει σπουδαῖον πρόσωπον, καθ' ὅτι ὁ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἐμπειροὺς καὶ δεδοκιμασμένος ἔμπορος διὰ τῆς ἀσφαλείσεως ἀμέσως διακρίνει τὰς γερμανικὰς π. χ. τρίχας ἀπὸ τῶν γαλλικῶν.

Σήμερον ἔχω συγχρόνως νὰ διηγηθῶ ἐνταῦθα καὶ ἐν περίεργον γαστρονομικὸν ἀνέκδοτον, μέλλον ἴσως λίαν εὐαρέστως νὰ κεντήσῃ τὴν φιλοτιμίαν τῶν πολυφάγων. Πρὸ τινος χρόνου γάλλος τις, φημιζόμενος ἐπὶ πολυφαγίᾳ καὶ ἄβρᾳ διαίτη ἐστοιχημάτισεν, ὅτι ἡδύνατο ἐν τινὶ οἰκῇ ποτε τῶν Παρισίων καφφεναίῳ νὰ γευματίσῃ, τὸ γεῦμα δὲ τοῦτο μετὰ τοῦ οἴνου νὰ ἔχῃ ἀξίαν ἄνω τῶν πεντακοσίων φράγκων. Σημειώτεον ὅμως ὅτι τὰ φαγητὰ ἔπρεπεν ὅλα νὰ φαγωθῶσι μέχρι τῆς τελευταίας βουκιᾶς καὶ τὰ ποτὰ νὰ καταποθῶσι μέχρι τῆς τελευταίας βρανίδος. Περίεργον

ἀληθῶς τὸ στοίχημα! Ἦτο χειμὼν καὶ ὁ ἀκαταπόνητος ἥρωας τῆς γαστρῆς ἐξεπλήρωσεν ὅλους τοὺς ὄρους τοῦ στοιχήματος ἐνώπιον πολλῶν μαρτυρῶν καὶ ἐκηρύχθη νικητής. Ἰδοὺ δὲ καὶ ὁ κατάλογος τῶν καταλυθέντων φαγητῶν καὶ ποτῶν μετὰ τῶν οἰκείων τιμῶν: Στρεΐδια (ἀξίας 30 φράγκ.) Ζωμόν ἐκ καλῶν πτηνοῦ (150 φράγκ.) Beefsteak μετὰ γεωμετρίων (2 φράγκ.) Σπανάδιον τι εἶδος ἰχθύος ἐκ τῆς λίμνης τῆς Γενεύης (40 φράγκ.). Φασιανὸν (40 φράγκ.). Ἀλατιστὴν συκαλλίδα (εἶδος πτηνοῦ) (50 φράγκ.) ἀσπαραγγας (15 φράγκ.). νωπά, χλωρὰ πῖσα (12 φράγκ.) ἀνανὰς (24 φράγκ.) φρούλες (20 φράγκ.). Ἐἴτα μίαν φιάλην ῥηνικοῦ οἴνου (24 φράγκ.), δύο μικρὰς φιάλας οἴνου τῶν Βορδιγάλων (50 φράγκ.), ἡμίσειαν φιάλην οἴνου τῆς Κωνσταντινίας (40 φράγκ.). ἡμίσειαν φιάλην γλυκέος οἴνου τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν (50 φράγκ.) καὶ τέλος καφφὲ καὶ γλύκισμα (1,50). Ἡ ἀξία λοιπὸν τῶν καταλυθέντων ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ τούτου γαστρολάτρου ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν συνεποσώθη εἰς 548 φράγκ. καὶ 50 ἑκατοστά. Τὸ Beefsteak δὲ δὲν εἶχε συμπεριληφθῇ προηγουμένως μεταξὺ τῶν φαγητῶν. τὸ προσέθηκεν ὅμως κατόπιν ὁ νικητὴς ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅστις συγχρόνως δὲν εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ προορίσῃ τὰς τιμὰς, ἀλλὰ μόνον ἐλευθέρως νὰ ἐκλέξῃ τὰ διάφορα φαγητὰ.

Καὶ Λουδοβίκος ὁ ΙΣΤ΄. καὶ Λουδοβίκος ὁ ΙΗ΄. τῆς Γαλλίας ἦσαν ἀμφότεροι περιβόητοι πολυφάγοι, ἰδίᾳ δὲ ὁ πρῶτος, ἐν ᾧ ὁ τελευταῖος μᾶλλον διεκρίνετο ὡς λίχνος. Ὅτε τῇ 10. Αὐγούστου 1792 ἐδολοφονήθησαν οἱ Ἑλβετοὶ σωματοφύλακες, ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ τῆς βασιλείσεως κατέφυγεν εἰς τὸν τόπον, ἔνθα συνεδρίαζεν ἡ συνέλευσις, πρώτη του ἐρώτησις ἦτον, ἂν ἡδύνατο νὰ δοθῇ τι αὐτῷ ἔπως φάγῃ. Ἡ Μαρία Ἀντουανέτα τῷ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἦτον ὅλος ἀνοίκειον αὐτὸς νὰ τράγῃ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς δὲν κατώρθωσε νὰ ἡσυχάσῃ, ἕως οὗ προσεφέρθη αὐτῷ ἐψημένη ὄρνις, τὴν ὅποιαν κατέταμε διὰ τῶν χειρῶν καὶ κατέφαγεν αὐτὴν μὲ ἐν μέγα τεμάχιον ἄρτου. Λουδοβίκος ὁ ΙΗ΄. ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν θρόνον τῷ 1814 παρέθηκε τὸ πρῶτον ἐπίσημον γεῦμα ἐν Compiègne, ἐξήγησε δὲ συγγνώμην παρὰ τῶν προσκεκλημένων, διότι ἦτο „λιτὸν“ ἔνεκα ἐλλείψεως χρόνου πρὸς ἐπαρκῆ προετοιμασίαν. Τὸ γεῦμα ὅμως ἀπετελεῖτο ἐκ τεσσάρων ζωμῶν, ἑκατὸν διαφόρων φαγητῶν καὶ ὀγδοήκοντα διαφόρων ἐδεσμάτων. Τὰ γεύματα τοῦ Ταλλεϋράνδου ἦσαν ἐπὶ μεγαλοπρεπέστερα, ἐν δὲ, παρατεθὲν ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ἀπετελεῖτο ἐκ 250 διαφόρων φαγητῶν!

Πόσα ὥραια ζῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν; Φυσικῶς οὐδεὶς ἀνθρωπος θὰ εὐρεθῇ δυνάμενος ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησίν μου ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν τὸ ποσὸν τῶν ἰχθύων, τῶν ἐν αἰωνίῳ ἀφωνίᾳ ἐν τῷ ὕγρῳ στοιχείῳ διατρωμένων, ἀλλὰ μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰδῶν τῶν ἰχθύων. Οἱ πλείστοι τῶν ἀναγνωστῶν γνωρίζουσι τὸ πολὺ δέκα ἕως δώδεκα εἶδη ἰχθύων, καὶ ταῦτα κατὰ τὴν διάφορον παρασκευὴν τοῦ μαγειροῦ, ὅστις παραδέτει αὐτὰ εἰς τὰς γαστρονομικὰς τῶν ὀρέξεις, τὸν ἔγγεγον π. χ. ψητόν, τὸ μπαρμποῦνι τηγανισμένον, τὰς σαρδέλλας, τὴν λακέρθαν, τὸν κυπρίνον, τὴν καπνιστὴν τριχίαν, τὴν γλωσσάν κτλ. Ἐν τούτοις ὅλοι οἱ ἀναγνώσται, αἱ ὁποῖοι οὐτε μέγα τι ἰχθυοτροφείον ποτε ἐπεσκεψάμεθα, οὐτε τὴν Ζωολογίαν τοῦ γερμανοῦ Βρέμ ἔχουσιν ὑπὸ τὴν διάθεσίν των, ὅπως συστηματικῶς μάθωσιν ἐξ αὐτῆς ὅλα τὰ γένη καὶ εἶδη τῶν θαλασσίων κατοίκων, δὲν θ' ἀναγνώσωσιν ἄνευ ἐνδιαφέροντος τὰς ἐξῆς ὀλίγας γραμμάς. Ὁ ὀρχαῖος φυσιοδίφης τῆς Ῥώμης Πλίνιος μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μεγάλης ἐπιμελείας κατώρθωσε νὸ μᾶθῃ 94 εἶδη ἰχθύων. Ὁ μέγας Λινναῖος, ὅστις κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἦτον ὁ μέγιστος τῆς φύσεως γνώστης, υπελόγησε τὰ εἰς αὐτὸν γνωστὰ εἶδη τῶν ἰχθύων εἰς 478, ὥστε κατὰ τὸ διάστημα τῶν 17 αἰώνων, οἵτινες μεσολάβουσι μεταξὺ Πλινίου καὶ Λινναίου, εἰς τὰ παλαιὰ δὲν προστεθήσαν παρα μόνον 300 νέα ἰχθύων εἶδη. Ἐν τούτοις καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὅτι κατώρθωσεν ὁ ἡμέτερος αἰὼν προκαλεῖ τὴν ἐκπλήξιν ἡμῶν καὶ τὸν ἀπειρον θαυμασμόν. Αἱ ἔρευναι διαφόρων ἐπιστημόνων εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, οἷον τοῦ μεγάλου Κυβιέρου, τοῦ Ἀγασίτε, τοῦ Γύντερ καὶ ἄλλων ἐπλοῦτασαν τὴν ἰχθυολογίαν τῶν ἡμετέρων χρόνων διὰ 13,000 νέων εἰδῶν ἰχθύων!

— Εἶδατε, δεσποινίς, τὸν λαμπρὸν κομήτην, ὁ ὁποῖος ἐφάνη ἐσχάτως, ἠρώτησε μεμορφωμένην τινὰ δεσποινίδα εἰς κύριος.

— Ὅχι, ἀπήντησεν αὕτη· ἦμουν διὰ κάμποσαις ἡμέραις ἐστὴν ἐξοχῇ καὶ ὅταν ἐπέστρεψα, δὲν ἐφαίνετο πλέον!

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.